

פסחים סח

דיון בדרשה שצוטט מקודם : אמר מר : **זכ ואל זכ** - לרבות בעל קרי.
זה יכול לחזק דברי ר' יוחנן : מסייע ליה לרבי יוחנן, דאמר רבי יוחנן : מחילות לא נתקדשו,
ובעל קרי משתלח חוץ לשתי מחנות.
קושי 1 : מיתיבי : **בעל קרי כמגע שרץ**. מאי לאו - למחנותם!
תירוץ : לא, לטומאתם.
קושי : לטומאתם? - האי טומאת ערב כתיב ביה, והאי טומאת ערב כתיב ביה!
תירוץ : לא, לעולם לטומאתם. והא קמשמע לן : דבעל קרי כמגע שרץ, מה מגע
שרץ מטמא באונס - אף בעל קרי מטמא באונס.
קושי : מיתיבי : **בועל נדה כטמא מת**. למאי? אילימא לטומאתם, האי
טומאת שבעה כתיב ביה, והאי טומאת שבעה כתיב ביה. אלא לאו,
למחנותם. ומדסיפא למחנותם הוי - רישא נמי למחנותם!
תירוץ : מידי איריא?! הא כדאיתא והא כדאיתא .
קושי 2 : מיתיבי : **מצורע חמור מזב, וזב חמור מטמא מת, יצא בעל קרי שטמא מת חמור ממנו**.
מאי **יצא**? לאו : יצא מכלל זב ובא לכלל טמא מת, דהא טמא מת חמור ממנו - ומותר
במחנה לוייה!
תירוץ : לא, יצא ממחנה טמא מת ונכנס למחנה זב, ואף על גב דטמא מת חמור ממנו
ומותר במחנה לוייה - למאי דדמי ליה מדמינן ליה.

דרשה בברייתא : תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבדימי :

כי יהיה כק איש אשר לא יהיה טהור מקרה זיזה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

↓
זו מחנה לוייה
↓
זו מחנה שכינה
מכאן לבעל קרי שיצא חוץ לשתי מחנות.

קושי : אמר ליה : אכתי לא עיילתיה אפיקתיה?

קושי לפי גירסה אחרת : לישנא אחרינא : אכתי לא אפיקתיה עיילתיה?

תירוץ : אלא אימא :

כי יהיה כק איש אשר לא יהיה טהור מקרה זיזה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

↓
זו מחנה לוייה
↓
זו מחנה שכינה

קושי : מתקיף לה רבינא : אימא אידי ואידי למחנה שכינה, ולעבור עליו בעשה ולא תעשה!

כי יהיה כק איש אשר לא יהיה טהור מקרה זיזה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:

↓
שכינה (עשה)
↓
שכינה (לא תעשה)

תירוץ : אם כן, לימא קרא : **"יצא אל מחוץ למחנה ולא יבא אל תוך"**, **"המחנה"** למה לי?
שמע מינה ליתן לו מחנה אחרת.

ומיחוי קרביו וכו'.

שאלה : מאי **מיחוי קרביו**?

תשובה 1 : רב הונא אמר : שמנקבן בסכין.

תשובה 2 : חייא בר רב אמר : שירקא דמעייא דנפקא אגב דוחקא דסכינא.

שאלה : אמר רבי אלעזר : מאי טעמא דחייא בר רב?

תשובה : דכתיב : **וחרפות נחיש זרים יאלצו**, מאי משמע? כדמתרגם רב יוסף : ונכסיהן
דרשיעיא צדיקיא יחסנון

הסבר לתחילת אותו פסוק : **ורעו כפשים כפריס**, אמר מנשיא בר ירמיה אמר רב :

כמדובר בס. מאי כמדובר בס? אמר אביי : **וחרפות נחיש זרים יאלצו**.

קושי על הדרשה : אמר ליה רבא : בשלמא אי כתיב **"חרפות"** - כדקאמרת,

השתא דכתיב **"וחרפות"**, מילתא אחריתי קאמר.

הסבר אחר לאותו פסוק: אלא אמר רבא: כדרב חננאל אמר רב. דאמר רב חננאל אמר רב: עתידין צדיקים שיחיו את המתים. כתיב הכא: **ורעו כפשי כפרי**, וכתוב התם: **ירעו כפן וארעא כימי עזים**.

המילה בפסוק	על מי מדובר?	הוכחה
כפן	אלישע	הבא מן הבשן, שנאמר: ירעו ופלט כפסן , וכתב: פה ארשע כן שפט אשר יצק מים על יד אריו
ארעא	אליהו	ויאמר אריו התשכ' מתושבי ארעא וזו

עוד בעניין תחיית המתים: אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: עתידים צדיקים שיחיו מתים, שנאמר: **עוף ישכו זקנים וזקנת פרחות יושאים ואיש משענתו כינו מרכ ימים**, וכתב: **ושנת משענת על פני הער**.

עוד בעניין תחיית המתים: עולא רמי

כיצד הוות זכח	כי הער כן מאה שנה ימות	סתירה
אנשים לא ימותו בעתיד לבוא	אנשים ימותו גם בעתיד לבוא	סתירה
בישראל	בגוים	פתרון

קושי: וגוים מאי בעו התם?

תירוץ: דכתיב: **ועמנו זרים ורעו זאנכא וכי נכר אנכי וכרמיכא**.

עוד בעניין תחיית המתים: רב חסדא רמי

וחפרה הרבנה וכושה החמה	והיה אור הרבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים	סתירה
לא יהיה אור מהמאורות אלא מזיו השכינה	יהיה אור מהמאורות	סתירה
לעולם הבא	לימות המשיח	פתרון 1
במחנה שכינה	במחנה צדיקים	פתרון 2 לשמואל – לעולם הבא

עוד בעניין תחיית המתים: עולא רמי

אני אמית ואחיה	מחצתי ואני ארפא	סתירה
מחיה מתים	אם ה' מחיה מתים, ברור שיכול לרפא חולים!	סתירה
מה שאני ממית -אני מחיה – תחיית המתים (ולא מדובר על אנשים שונים – מחיה אחד וממתי אחר)	כמו שמחצתי -ואני ארפא – כמו שאין לרפא אלא מי שחולה, כך יחיה מי שמת	פתרון

ברייתא באותו נושא: תנו רבנן: **אני אמית ואחיה יכול מיתה באחד וחיים באחד**, כדרך שהעולם נוהג, תלמוד לומר: **מחצתי ואני ארפא**, מה מכה ורפואה באחד, אף מיתה וחיים באחד. מכאן תשובה לאומרים אין תחיית המתים מן התורה. דבר אחר: בתחלה מה שאני ממית אני מחיה, והדר מה שמחצתי ואני ארפא.

והקטר חלביו וכי.

ברייתא: תניא אמר רבי שמעון: **בא וראה כמה חביבה מצוה בשעתה**, שהרי הקטר חלביו ואבריו ופדרים כשרים כל הלילה, ואין ממתנינים להם עד שתחשך.

הרכבתו והבאתו וכו'.

משתנינו	משנה בעירובין	הסתירה
חתיכת יבלתו אין דוחין את השבת	חותכין יבלת במקדש, אבל לא במדינה. ואם בכלי - כאן וכאן אסור.	
בלחה	ביבשה	פתרון 1 - אידי ואידי ביד
בכלי	ביד	פתרון 2 - אידי ואידי בלחה

קושי: ולמאן דאמר: הא ביד, הא בכלי - מאי טעמא לא אמר: אידי ואידי ביד, ולא קשיא: הא בלחה הא ביבשה?

תירוץ: אמר לך: יבשה - מפרך פריכא.

קושי: ולמאן דאמר: אידי ואידי ביד, ולא קשיא: הא בלחה, הא ביבשה - מאי טעמא לא אמר: אידי ואידי בלחה, ולא קשיא: הא ביד, הא בכלי?

תירוץ: אמר לך: כלי - הא קתני התם: אם בכלי, כאן וכאן אסור.

קושי: ואידך? הא דקתני כלי הכא, פלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע אתא לאשמועינן.

אמר רבי אליעזר ומה אם שחיטה וכו'.

דיון בדברי ר' יהושע במשנה: רבי יהושע לטעמיה דאמר שמחת יום טוב נמי מצוה היא. דתניא

רבי אליעזר	רבי יהושע	
מצוות שמחת יום טוב	אין לו לאדם ביום טוב אלא, או אוכל ושותה, או יושב ושונה	חלקהו, חציו לאכילה ושתיה, וחציו לבית המדרש
עצות זה אזה"ק עצות תהיה לכם	או כולו להי, או כולו לכם	חלקהו, חציו להי וחציו לכם
יוצא מן הכלל	הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא? יום שניתנה בו תורה הוא	
עוד יוצא מן הכלל	הכל מודים בשבת דבעינן נמי לכם. מאי טעמא? וקראת לשבת עוט	
עוד יוצא מן הכלל	הכל מודים בפורים דבעינן נמי לכם. מאי טעמא? ימי משתה ושמחה כתיב ביה.	

